Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2026)0248

Saskaņots nodokļu regulējums ES finanšu sektorā

Eiropas Parlamenta 2026. gada 7. jūlija rezolūcija par saskaņotu nodokļu regulējumu ES finanšu sektorā (2024/2117(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un it īpaši tā 113., 114. un 115. pantu,

– ņemot vērā Komisijas 2011. gada 28. septembra priekšlikumu Padomes direktīvai par kopīgu finanšu darījuma nodokļa sistēmu un grozījumiem Direktīvā 2008/7/EK (COM(2011)0594),

– ņemot vērā Komisijas 2013. gada 14. februāra priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko īsteno ciešāku sadarbību finanšu darījumu nodokļa jomā (COM(2013)0071) (FDN priekšlikums),

– ņemot vērā Komisijas 2007. gada 28. novembra priekšlikumu Padomes regulai, ar ko attiecībā uz apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2007)0746),

– ņemot vērā Komisijas 2007. gada 28. novembra priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz apdrošināšanas un finanšu pakalpojumiem groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (COM(2007)0747),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 31. maija Regulu (ES) 2023/1114 par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937[1],

– ņemot vērā Komisijas 2020. gada 22. oktobra sākotnējo ietekmes izvērtējumu attiecībā uz finanšu un apdrošināšanas pakalpojumiem piemērojamo PVN noteikumu pārskatīšanu,

---

[1] OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj.

– ņemot vērā Komisijas 2023. gada 12. septembra priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido galvenā biroja nodokļu sistēmu mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un groza Direktīvu 2011/16/ES,

– ņemot vērā Padomes 2020. gada 14. decembra Lēmumu (ES, Euratom) 2020/2053 par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, Euratom[2],

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 22. decembra paziņojumu "Jaunās paaudzes pašu resursi ES budžetam" (COM(2021)0566),

– ņemot vērā Parlamenta Nodokļu jautājumu apakškomitejas pasūtīto pētījumu "*The taxation of the EU's financial sector*" [Nodokļu uzlikšana ES finanšu nozarē], ko 2025. gada jūnijā publicēja tā Ekonomikas, pārveides un rūpniecības ģenerāldirektorāts[3],

– ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par finanšu un apdrošināšanas pakalpojumiem piemēroto atbrīvojumu no PVN,

– ņemot vērā 2020. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību, kā arī par jauniem pašu resursiem, tostarp par ceļvedi jaunu pašu resursu ieviešanai[4],

– ņemot vērā 2023. gada 10. maija rezolūciju par pašu resursiem: jauns aizsākums ES finansēm, jauns aizsākums Eiropai[5],

– ņemot vērā Enrico Letta 2024. gada aprīļa ziņojumu "*Much More Than A Market – Speed, Security, Solidarity: empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens*" [Daudz vairāk nekā tirgus – ātrums, drošība, solidaritāte: vienotā tirgus stiprināšana, lai nodrošinātu ilgtspējīgu nākotni un labklājību visiem ES iedzīvotājiem] (*Letta* ziņojums),

– ņemot vērā *Mario Draghi* 2024. gada 9. septembra ziņojumu "*The future of European competitiveness*" [Eiropas konkurētspējas nākotne] (*Draghi* ziņojums),

– ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Uzkrājumu un investīciju savienība. Stratēģija, kā veicināt ES iedzīvotāju turību un

---

2 OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj.

3 Eiropas Parlamenta Ekonomikas, pārveides un rūpniecības ģenerāldirektorāts, pētījums "*The taxation of the EU's financial sector*", 2025. gada jūnijs.

4 OV L 433 I, 22.12.2020., 28. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

5 OV C, C/2023/1067, 15.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1067/oj.

ekonomikas konkurētspēju” (COM(2025)0124),

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 30. septembra Ieteikumu (ES) 2025/2029 par uzkrājumu un investīciju kontu pieejamības palielināšanu ar vienkāršotu un labvēlīgu nodokļu režīmu[6],

– ņemot vērā Pasaules Bankas 2025. gada maija darba dokumentu “*VAT Exemptions, Embedded Tax, and Unintended Consequences*” [Atbrīvojumi no PVN, integrētais nodoklis un neparedzētas sekas],

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A10-0169/2026),

A. tā kā Komisijas priekšsēdētājas 2024. gada pilnvarojuma vēstulē, kas adresēta par nodokļiem atbildīgajam komisāram, Komisijai ir uzdots apzināt inovatīvus risinājumus nodokļu uzlikšanai ES finanšu nozarē, lai atbalstītu šīs nozares turpmāku integrāciju, pārrobežu darbību, digitalizāciju un inovāciju; tā kā Komisija ir uzsākusi pētījumu par nodokļu uzlikšanu finanšu nozarē ES;

B. tā kā finanšu pakalpojumi ES lielākoties ir atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa (PVN); tā kā šī atbrīvojuma dēļ finanšu institūcijas nevar atskaitīt PVN, kas samaksāts par to ražošanas līdzekļiem, tādējādi radot t. s. neatgūstamā PVN problēmu; tā kā šis atbrīvojums var izraisīt pārredzamības trūkumu, palielināt izmaksas patērētājiem, radīt papildu izmaksas finanšu institūcijām, ietekmēt ar organizēšanu un ārpakalpojumu izmantošanu saistītus lēmumus un novest pie neizdevīgiem konkurences apstākļiem mazākiem, digitāliem un pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem;

C. tā kā iespēja finanšu institūcijām izvēlēties piemērot PVN nav paredzēta konsekventā veidā visās dalībvalstīs, tādējādi radot papildu administratīvo sarežģītību;

D. tā kā minēto atbrīvojumu no PVN ieviesa tālajā 1977. gadā, kad šādu finanšu pakalpojumu aplikšana ar nodokli bija saistīta ar būtiskām tehniskām un administratīvām grūtībām; tā kā tehniskās problēmas, kas sākotnēji kalpoja par pamatojumu atbrīvojumam no PVN, tagad ir iespējams novērst, izmantojot sasniegumus tehnoloģiju, digitālajā un uzraudzības jomā, tostarp reāllaika datu apstrādi un uzlabotas ziņošanas prasības;

E. tā kā vairākas jurisdikcijas visā pasaulē ir pārskatījušas līdzīgus atbrīvojumus vai ieviesušas alternatīvus veidus finanšu pakalpojumu aplikšanai ar nodokli, lai novērstu neatgūstama PVN neparedzēto ietekmi uz budžeta ieņēmumiem un konkurenci un turpinātu nodrošināt taisnīgu un stabilu finanšu nozares pienesumu publiskajos

---

6 OV L, 2025/2029, 8.10.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/2029/oj.

ieņēmumos;

F. tā kā gan *Letta*, gan *Draghi* ziņojumā ir uzsvērts, ka nodokļu sadrumstalotība vienotajā tirgū, tostarp regulatīvie, administratīvie un nodokļu šķēršļi, kavē ekonomikas izaugsmi, tirdzniecību un pārrobežu darbības; tā kā ES iekšējie šķēršļi faktiski nozīmē gandrīz 100 % tarifa uzlikšanu finanšu pakalpojumiem; tā kā Draghi uzskata, ka minētie šķēršļi un regulatīvās barjeras ekonomikas izaugsmei kaitē daudz vairāk nekā jebkādi tarifi, ko varētu uzlikt ASV;

G. tā kā saskaņā ar *Eurostat* datiem finanšu nozare ir būtiska ES ekonomikas sastāvdaļa, kas 2022. gadā radīja pievienoto vērtību aptuveni 0,9 triljonu EUR apjomā, nodarbināja gandrīz 5 miljonus cilvēku un reģistrēja neto apgrozījumu aptuveni 2,4 triljonu EUR apjomā; tā kā šī nozare ar uzņēmumu ienākuma nodokļa, algas nodokļa un nozarei specifisku nodevu palīdzību sniedz pienesumu publiskajās finansēs; tā kā ES finanšu nozarei ir ļoti svarīga loma reālās ekonomikas finansēšanā, inovācijas atbalstīšanā un investēšanas atvieglošanā;

H. tā kā ar nesenām iniciatīvām, tādām kā Padomes 2024. gada 10. decembra Direktīva 2025/50 par ātrāku un drošāku atvieglojumu piemērošanu pārmērīgiem ieturējuma nodokļiem[7] (FASTER direktīva), ir panākts būtisks progress administratīvā sloga mazināšanā un pārrobežu saimnieciskās darbības atvieglošanā ES un līdzīgi centieni būtu jāturpina, lai vēl vairāk paaugstinātu iekšējā tirgus integrāciju un efektivitāti;

I. tā kā Padome pastāvīgi atliek lēmuma pieņemšanu par Komisijas priekšlikumu direktīvai, ar ko izveido galvenā biroja nodokļu sistēmu mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un groza Direktīvu 2011/16/ES, lai gan Parlaments apstiprināja normatīvo rezolūciju jau 2024. gada 10. aprīlī[8];

J. tā kā jebkādām nākotnes iniciatīvām būtu jāmazina sadrumstalotība vienotajā tirgū un jāpastiprina konkurētspēja, nodrošinot saskaņotu, paredzamu un neitrālu nodokļu satvaru attiecībā uz finanšu pakalpojumiem un vienlaikus ņemot vērā dažādos uzņēmējdarbības modeļus un nodokļu mijiedarbību visā ES finanšu nozarē;

K. tā kā finanšu pakalpojumu aplikšana ar nodokļiem ES joprojām ir ļoti sadrumstalota, jo atšķiras valstu pieeja apdrošināšanas prēmiju nodoklim, finanšu darījumu nodoklim (FDN), banku nodevai, finanšu darbības nodoklim un citiem uz peļņu balstītiem nodokļiem; tā kā šī

---

[7] OV L, 2025/50, 10.1.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.

[8] Eiropas Parlamenta 2024. gada 10. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko izveido galvenā biroja nodokļu sistēmu mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un groza Direktīvu 2011/16/ES (OV C, C/2025/1326, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1326/oj).

sadrumstalotība rada juridisko nenoteiktību un sarežģītību, veicina izkropļojumus tirgū un labvēlīgus apstākļus nodokļu apiešanai un mazina ES konkurētspēju;

L. tā kā uzkrājumu un investīciju savienībai (UIS) ir nepieciešami spēcīgāki stimuli privātpersonām krāt un ieguldīt Eiropas kapitāla tirgos; tā kā UIS izveides pabeigšanai ir nepieciešama visaptveroša pieeja finanšu stabilitātei, tirgus integrācijai un ieguldītāju aizsardzībai; tā kā, lai UIS sekmīgi darbotos un būtu ticama, ir ļoti svarīgi nodrošināt, ka finanšu nozare sniedz būtisku pienesumu publiskajās finansēs, internalizē riskus, ko tā rada, un atbalsta ilgtspējīgu ilgtermiņa investēšanu;

M. tā kā pēc 2008. un 2009. gada finanšu krīzes tika apspriesta FDN un banku nodevas ieviešana; tā kā šo pasākumu mērķis bija kompensēt krīzes radītās izmaksas;

N. tā kā FDN pašlaik piemēro vismaz septiņas dalībvalstis; tā kā šīs dalībvalstis nav saskaņojušas savu FDN tā piemērošanas jomas, likmes un piemērošanas ziņā; tā kā, neraugoties uz to, ka Komisija kopš 2011. gada ir ierosinājusi vairākus tiesību aktu priekšlikumus, vienošanās par ES mēroga FDN tā arī nav panākta;

O. tā kā Parlaments konsekventi – visnesenāk savā 2023. gada maija rezolūcijā – ir atbalstījis ES mēroga FDN ieviešanu, tostarp kā iespējamu pašu resursu veidu; tā kā Komisija 2026. gada darba programmā ir ierosinājusi atsaukt savu iepriekšējo priekšlikumu par FDN, jo dalībvalstu vidū trūkst vienprātības un tāpēc nav iespējams panākt vienošanos;

P. tā kā dalībvalstis turpina ieviest negaidīti lielai peļņai piemērojamu pagaidu nodokli vai banku peļņai piemērojamu solidaritātes nodevu, lai risinātu monetārās politikas izraisītā ārkārtēja rentabilitātes pieauguma jautājumu,

Novērst nodokļu fragmentāciju finanšu nozarē un palielināt tās konkurētspēju

1. atzīmē, ka pēc lielās finanšu krīzes dalībvalstis ir ieviesušas 91 nozarei specifisku nodokli un kas tas ir radījis ļoti sadrumstalotu nodokļu vidi; norāda, ka šī sadrumstalotā nodokļu vide rada papildu operacionālās un administratīvās izmaksas un palielina strukturālos šķēršļus finanšu pakalpojumu sniedzēju pārrobežu darbības paplašināšanai, tādējādi vājinot ES finanšu nozari un tās spēju investēt un apdraudot UIS un banku savienības mērķus;

2. atzīmē, ka atšķirības valstu nodokļu režīmos atspoguļo dalībvalstu politikas izvēli; norāda uz starptautiskā līmenī notiekošo darbu attiecībā uz peļņas novirzīšanu; pieprasa pastiprinātu koordināciju ES līmenī, tostarp 2. pīlāra direktīvas īstenošanā, stingrus noteikumus par nodokļu apiešanas apkarošanu un stingras

pārredzamības prasības, it īpaši attiecībā uz publisko pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi;

3. atzīmē, ka valstu nodokļu režīmu sadrumstalotība palielina pārrobežu nodokļu dubultas uzlikšanas risku un administratīvās un juridiskās sarežģītības dēļ var kavēt ES finanšu nozares izaugsmi un ES finanšu tirgu dziļāku integrāciju; uzsver, ka nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanai un administratīvā sloga mazināšanai arī turpmāk būtu jāsaglabā sava aktualitāte; tomēr uzsver, ka vienkāršošanas centieni nedrīkst izraisīt regulējuma vājināšanu vai sacensību par viszemākajiem nodokļu uzlikšanas standartiem;

4. uzsver, ka atšķirības valstu procedūrās attiecībā uz ienākumu izcelsmes vietā ieturēto nodokli rada administratīvu slogu un šķēršļus pārrobežu investēšanai, kā atzīts Komisijas UIS stratēģijā; atzinīgi vērtē nesen pieņemto FASTER direktīvu; prasa panākt turpmāku progresu virzībā uz saskaņotāku un vērienīgāku satvaru;

5. aicina Padomi pieņemt lēmumu attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko izveido galvenā biroja nodokļu sistēmu mikrouzņēmumiem, maziem un vidējiem uzņēmumiem un groza Direktīvu 2011/16/ES, un lēmuma pieņemšanā pienācīgi ņemt vērā Parlamenta 2024. gada 10. aprīļa normatīvo rezolūciju;

6. turklāt konstatē, ka pašreizējos nodokļu noteikumos nav pilnībā ņemta vērā jaunu finanšu produktu un tirgus infrastruktūras rašanās; uzsver, ka līdz ar neobanku, piemēram, tikai tiešsaistē darbojošos banku, uz tiešu konkurenci ar tradicionālām bankām orientētu banku un finanšu tehnoloģiju banku, sekmīgo darbību minētā sadrumstalotība strauji kļūst arvien satraucošāka; norāda, ka pēdējos sešos gados ievērojami ir palielinājies šo banku turēto pārrobežu noguldījumu īpatsvars; uzsver, ka atšķirības nodokļu noteikumos, kurus piemēro bankām un nebanku vienībām, var radīt izkropļojumus;

7. uzsver, ka nepietiekamie dati par faktisko nodokļu slogu ES finanšu nozarē kavē uz faktiem balstītas politikas veidošanu un politikas ietekmes uz uzvedību tirgū, konkurenci un finanšu stabilitāti izvērtēšanu; vērš uzmanību uz nepieciešamību pēc uzlabotas pārredzamības un labākas esošo datu izmantošanas kā priekšnoteikuma saskaņotai nodokļu uzlikšanas reformai finanšu nozarē;

8. uzsver, ka pārrobežu investēšanu kavējošu nodokļu šķēršļu likvidēšana, izmantojot saskaņotus ES līmeņa noteikumus, samazinātu atbilstības nodrošināšanas izmaksas, uzlabotu tirgus efektivitāti, palielinātu juridisko skaidrību attiecībā uz pārrobežu kapitāla plūsmām un pastiprinātu ES finanšu pakalpojumu konkurētspēju, vienlaikus ierobežojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu; uzsver nepieciešamību pēc saskaņota noteikumu kopuma ES finanšu nozarei, vienlaikus

ievērojot dalībvalstu suverenitāti nodokļu jomā un subsidiaritātes principu; uzsver, ka finanšu pakalpojumu aplikšanai ar nodokli būtu jāpalīdz uzturēt finanšu nozares konkurētspēju;

9. atzīmē, ka saskaņā ar Komisijas 2026. gada pārskatu par Eiropas makroekonomiku[9] ES mājsaimniecību uzkrājumu līmenis joprojām ievērojami pārsniedz Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas valstu vidējo rādītāju; pauž nožēlu par to, ka aptuveni viena trešdaļa no šiem uzkrājumiem tiek ieguldīta ārpus ES, kas liecina par ES finanšu satvara trūkumiem ieguldījumu paturēšanā; aicina Komisiju izvērtēt, kā nodokļu pasākumi varētu veicināt investīciju plūsmu uz ES; uzsver, ka ir svarīgi cīnīties pret finanšu aizplūšanu uz valstīm, kas iekļautas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kuras nesadarbojas;

10. uzsver, ka ir svarīgi virzīties uz priekšu UIS izveidē, lai uzkrājumus mobilizētu produktīvām investīcijām; uzskata, ka nodokļu sadrumstalotības mazināšana un pārrobežu investēšanas kanālu uzlabošana ir ļoti svarīgas, lai mobilizētu Eiropas uzkrājumus investēšanai ES;

11. uzsver, ka līdztekus SIU mērķiem būtu jāizstrādā nodokļu satvars finanšu pakalpojumu nozarei, galveno uzmanību pievēršot efektivitātes palielināšanai, tirgus izkropļojumu novēršanai un investēšanas un ilgtermiņa izaugsmes veicināšanai, vienlaikus nodrošinot līdzsvarotu pieeju, kas atspoguļo arī plašākus ekonomiskos un sociālos apsvērumus;

12. atzīmē, ka nodokļu uzlikšanā finanšu nozarē būtu jāvadās pēc vienkāršības, neitralitātes, taisnīguma, ekonomiskās, vides un sociālās ilgtspējas un juridiskās noteiktības principa; norāda, ka tai būtu jāatspoguļo arī banku rentabilitātes cikliskā dinamika, kas saistīta ar monetāro politiku un ekonomiskajiem apstākļiem;

13. aicina Komisiju izpildīt savu apņemšanos ierosināt tādus inovatīvus risinājumus nodokļu uzlikšanai šajā nozarē, kuri mazinātu sadrumstalotību, atbalstītu turpmāku integrāciju ES līmenī un palīdzētu pabeigt UIS izveidi;

Pievērsties PVN režīmam finanšu pakalpojumu jomā

14. atzīmē, ka finanšu pakalpojumiem paredzēto atbrīvojumu no PVN ieviesa tālajā 1977. gadā, lai izvairītos no tehniskām grūtībām PVN piemērošanā sarežģītiem finanšu pakalpojumiem, jo uzskatīja, ka šādu piemērošanu administratīvi nav iespējams īstenot; atzīst, ka tehniskās problēmas, kas sākotnēji kalpoja par pamatojumu atbrīvojumam no PVN, tagad ir iespējams novērst, pateicoties tehnoloģiskajam progresam un digitalizācijai;

---

9 Eiropas Komisija, “*2026 European Macroeconomic Report*” [2026. gada pārskats par Eiropas makroekonomiku], 2025. gada novembris.

15. konstatē, ka šis atbrīvojums finanšu institūcijām ne vienmēr ir izdevīgs, jo tas liedz tām iespēju atgūt samaksāto PVN; uzskata, ka status quo saglabāšana ļauj turpināties tirgus izkropļojumiem, var izraisīt pārredzamības trūkumu un izmaksu pieaugumu patērētājiem, pastiprina novirzi par labu pašapgādei finanšu nozarē un rada neizdevīgus apstākļus konkurencei ar trešo valstu finanšu institūcijām;

16. uzsver, ka atbrīvojums no PVN bieži vien tiek piešķirts vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšanas jomās, atzīstot to svarīgo sociālo funkciju; uzsver, ka atsevišķi finanšu pamatpakalpojumi, it īpaši maksājumu pakalpojumi, noguldījumu pieņemšana un pamatkredīta piešķiršana, var pildīt salīdzināmu kvazipublisku pakalpojumu funkciju, aizsargājot uzkrājumus, atvieglojot ekonomisko apmaiņu un nodrošinot, ka privātpersonas un uzņēmumi var droši piedalīties ekonomikā;

17. atzīmē, ka Komisijas atkārtotās iniciatīvas, to skaitā tās 2007. gada priekšlikums un 2020. gada sākotnējais ietekmes izvērtējums, nenoveda pie finanšu nozarei piemērotā atbrīvojuma no PVN reformēšanas, jo dalībvalstīm neizdevās panākt vienprātīgu vienošanos; norāda, ka Komisija bija plānojusi publicēt PVN direktīvas[10] grozījumus 2023. gada sākumā; konstatē, ka šīs ieceres īstenošana tika apturēta, atstājot jautājumu par šo būtisko reformu joprojām neatrisinātu;

18. atzīmē, ka saskaņā ar PVN direktīvas 11. pantu PVN maksātāju grupēšana dalībvalstīm joprojām ir fakultatīva un tai piemēro teritoriālus ierobežojumus, radot juridiskus un praktiskus šķēršļus pārrobežu grupām, kas darbojas finanšu pakalpojumu jomā;

19. uzsver – neraugoties uz to, ka dažās dalībvalstīs tiek izmantota PVN grupēšana un izmaksu dalīšana, atbrīvojums no PVN apvienojumā ar atšķirīgiem kompensējošiem valstu noteikumiem par nodokļiem, tādiem kā apdrošināšanas prēmiju nodoklis, rada sarežģītu un sadrumstalotu nodokļu vidi, kas sadārdzina pārrobežu nodokļu saistību izpildi un palielina uzņēmumu darbības izdevumus; uzsver, ka ir nepieciešamas skaidrākas PVN definīcijas un vienkāršoti noteikumi, lai mazinātu šo slogu, nodrošinātu noteikumu konsekventu piemērošanu visā ES, atvieglotu pārrobežu darbību un atbalstītu inovāciju;

20. atzīmē, ka PVN maksātāju grupēšana – kas var mazināt administratīvo slogu finanšu institūcijām un uzlabot to efektivitāti – dalībvalstīs pašlaik tiek izmantota nevienmērīgi un parasti to piemēro tikai vienībām, kas iedibinātas tikai vienā dalībvalstī; uzsver, ka lielāka konverģence PVN maksātāju grupēšanas piemērošanā

---

10 Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

varētu mazināt sadrumstalotību un juridisko nenoteiktību iekšējā tirgū un atvieglot pārrobežu finanšu pakalpojumu sniegšanu;

21. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis konsekventi īstenot PVN maksātāju grupēšanu un izpētīt iespējas, kā nodrošināt skaidrāku tiesisko regulējumu, tostarp pārrobežu PVN maksātāju grupēšanas iespēju; uzsver, ka plašākai PVN grupēšanas izmantošanai finanšu un apdrošināšanas pakalpojumu jomā ir jāatbilst noteikumiem par uzņēmumu ienākuma nodokli, it īpaši par transfertcenu noteikšanu, un tā ir jāpapildina ar saistošiem ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanai paredzētiem aizsardzības pasākumiem, lai novērstu krāpšanu un nodokļu apiešanu, neatgūstamu PVN izmaksu rašanos grupas iekšienē un izmaksu dalīšanas ļaunprātīgu izmantošanu;

22. atzīmē, ka PVN direktīvā trūkst specifisku noteikumu par jauniem finanšu instrumentiem, tostarp kriptoaktīviem, decentralizētām finansēm un finanšu tehnoloģijām; vērš uzmanību uz to, ka šajā direktīvā turklāt nav veltīta uzmanība PVN režīmam, ko piemēro atvasinātiem instrumentiem, un ka ieguldījumu fondiem piemērotais režīms dalībvalstīs joprojām atšķiras; norāda, ka tas ir radījis PVN noteikumu atšķirīgu interpretēšanu dalībvalstīs, juridisko nenoteiktību pakalpojumu sniedzējiem un atšķirīga režīma piemērošanu tradicionālajiem un jaunajiem finanšu pakalpojumiem un ka tas var kavēt inovāciju un apdraudēt konkurētspēju;

23. uzsver, ka modernam nodokļu satvaram būtu jāatbalsta inovācija finanšu tehnoloģiju un digitālo finanšu jomā un ka tam nevajadzētu radīt regulatīvus šķēršļus jaunpienācējiem tirgū; aicina Komisiju precizēt jauniem finanšu pakalpojumiem piemērojamo PVN režīmu, lai nodrošinātu tehnoloģisko neitralitāti un vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā ES;

24. uzskata, ka plaša un nediferencēta atbrīvojuma no PVN piemērošana visai finanšu nozarei rada jautājumus par nodokļu sistēmas vispārējo konsekvenci un līdzsvarotību; uzsver, ka atbrīvojuma no PVN reforma varētu samazināt izkropļojumus un neatgūstamā PVN līmeni, neizraisot nesamērīgu administratīvo sarežģītību; atzīmē, ka iespēja atcelt atbrīvojumu no PVN varētu efektīvi novērst neatgūstamā PVN problēmu, ļaujot finanšu sabiedrībām pieprasīt pilnībā atmaksāt PVN, ko tās maksā par savās darbībās izmantotajām precēm un pakalpojumiem; uzsver, ka tas likvidētu pašreizējo novirzi par labu iekšējai pakalpojumu sniegšanai, nevis tās uzticēšanai ārpakalpojumu sniedzējiem, un ka šāda novirze var ierobežot uzņēmuma spēju specializēties, piekļūt ārējai lietpratībai un ieviest jauninājumus; atzīst, ka šāda reforma varētu arī nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz citām jurisdikcijām un uzlabot ES finanšu institūciju starptautisko konkurētspēju;

25. atgādina, ka PVN satvars ir ES līmenī saskaņots nodokļu satvars, lai gan dalībvalstis saglabā zināmu rīcības brīvību tā īstenošanā; tādēļ

atzīst, ka jautājums par finanšu pakalpojumiem piemērojamā PVN režīma reformu būtu jārisina ES līmenī;

26. aicina Komisiju izpētīt pašreizējā PVN režīma ietekmi uz finanšu nozari un šo analīzi darīt publiski pieejamu; aicina Komisiju apsvērt politikas risinājumus konstatētās kropļojošās ietekmes novēršanai; uzsver, ka jebkādai šādai reformai būtu jāsamazina neatgūstamais PVN un noteikumu sadrumstalota piemērošana, jāuzlabo juridiskā noteiktība un nodokļu taisnīgums un jāpastiprina ES finanšu tirgu konkurētspēja, vienlaikus aizsargājot finanšu stabilitāti un līdz minimumam samazinot regulējuma arbitrāžu starp dalībvalstīm; uzsver, ka jebkādai šādai reformai arī ir jāaizsargā patērētāji un jāturpina nodrošināt, ka finanšu nozare sniedz taisnīgu pienesumu publiskajos ieņēmumos;

27. atzīmē, ka jebkādam priekšlikumam par PVN sistēmas pārskatīšanu būtu jābalstās uz padziļinātu analīzi makroekonomikas līmenī un to nodokļu un nodevu visaptverošu kartējumu, kurus valstis piemēro bankām; uzsver, ka šādā analīzē būtu jāņem vērā administratīvā ietekme uz finanšu pakalpojumiem, mijiedarbība starp pašreizējiem bankām piemērotajiem valstu nodokļiem, finanšu nozares nodevām un PVN sistēmu un ietekme uz vienoto tirgu;

28. uzsver, ka, veicot jebkādas izmaiņas finanšu pakalpojumiem piemērotajā PVN režīmā, rūpīgi ir jāizvērtē to ietekme uz privātajiem patērētājiem, it īpaši mājsaimniecībām ar zemiem un vidējiem ienākumiem, un jāizvairās no jebkādu papildu vispārējo izmaksu radīšanas;

29. aicina Komisiju iespējamās atbrīvojuma no PVN reformēšanas ietvaros izvērtēt to, vai valsts līmenī piemēroto apdrošināšanas prēmijas nodokli ir iespējams aizstāt, apdrošināšanas pakalpojumus pilnībā integrējot PVN sistēmā;

Veicināt saskaņotāku nodokļu satvaru finanšu nozarei

30. atgādina, ka ES savu ar klimatu saistīto un digitālās un stratēģiskās autonomijas mērķu īstenošanā saskaras ar ievērojamu investīciju trūkumu, kas sasniedz 750–800 miljardus EUR gadā; atgādina dalībvalstu un ES apņemšanos būtiski palielināt investīcijas Eiropas aizsardzībā; uzsver – lai reaģētu uz šiem izaicinājumiem, taisnīga un saskaņotāka nodokļu uzlikšana finanšu nozarē varētu palīdzēt mobilizēt privāto kapitālu, tādējādi stimulējot privāto ieguldīšanu, un stiprināt Eiropas kapitāla tirgus, vienlaikus radot ieņēmumus publiskajām investīcijām, kuras nepieciešamas stratēģisko prioritāšu īstenošanai un mūsu sociālo, klimata un investēšanas vajadzību apmierināšanai, un līdz ar to uzlabotu ES konkurētspēju;

31. atgādina Parlamenta, Padomes un Komisijas 2020. gada nolīgumu par ceļvedi jaunu pašu resursu, tostarp uz ietekmes izvērtējumu balstīta FDN, ieviešanai;

32. atzīst, ka Padome, neraugoties uz plašām debatēm, ne vienprātības, ne ciešākas sadarbības procedūras ietvaros nav panākusi progresu attiecībā uz FDN priekšlikumu, un pieņem zināšanai Komisijas 2026. gada darba programmā iekļauto paziņojumu par FDN priekšlikuma atsaukšanu;

33. uzskata, ka regulārai ekonomiskās ietekmes izvērtēšanai un nodokļu politikas pastāvīgai atbilstībai ir izšķiroša nozīme, lai izvairītos no neparedzētiem vai ilgstošiem finanšu tirgu izkropļojumiem; atzinīgi vērtē to, ka Komisija pašlaik veic visaptverošu analīzi par vispārējas nodokļu uzlikšanas finanšu nozarei iespējamo ietekmi uz tirgus darbību, pārrobežu investēšanu un ES finanšu tirgu starptautisko konkurētspēju;

34. uzsver, ka būtu jāvienkāršo finanšu nozarei paredzētie nodokļu noteikumi un jānodrošina, ka šī nozare sniedz taisnīgu un stabilu finansiālo ieguldījumu, un ka tiem vajadzētu būt skaidriem, pārredzamiem un paredzamiem, lai mazinātu sadrumstalotību un nodrošinātu iespējas investēšanai un pārrobežu darbībai, vienlaikus garantējot augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni; uzsver, ka šiem noteikumiem būtu jāuzlabo efektivitāte un kapitāla sadale, jāaizsargā tirgus stabilitāte un konkurētspēja un jāsamazina izmaksas privātajiem patērētājiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem;

°

° °

35. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.